

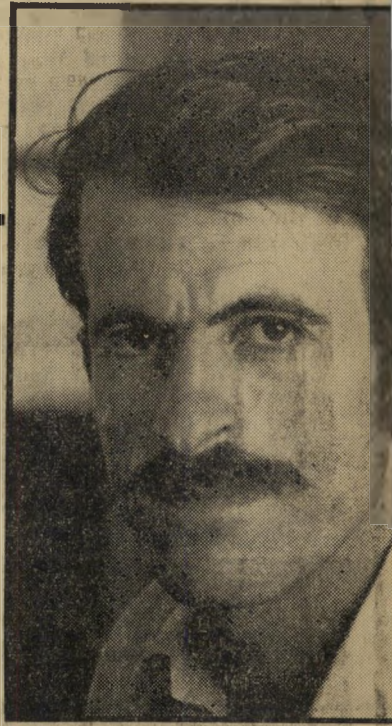
המלחמה

מיליונרים

בגיל 23

היילים צעירים המשתחררים מצה"ל חול-
מים לכבוש את העולם בסערה עם תום
שירותם. לרוב הם מתאכזבים בהתיצבם
אל מול המציאות הכלכלית בישראל. אין
הרבה אפשרויות לצעירים להתעשר במהר
רות בתנאי המשק הישראלי, אפילו כשהוא
נמצא במצב מלחמה. אולם שלושה צעירי
רים בני 23 הצליחו להוכיח שברצון, יוזמה
ובעיקר תוך ויתור על הענוגות החיים
הקורצות לבני גילם, הם עוד יכולים להגיע
רחוק מאוד.

הם עשו זאת! אומרים עליהם בשמץ
קצאה חבריהם הקבלנים. במסדרונות משר-
רדיה ביטחון מסתכלים עליהם כעל פנומי
נים. חבריהם מתיחסים אליהם כבחורים
רגילים אבל חרוצים במידה בלתי רגילה.
שלושת הצעירים המוזיקים כיום בצי
של 4 מכוניות, בהן מכונית ביואיק מפו-
ארט בעלת 8 צילינדרים, רחוקים מלהיר-
אות כבעלי עסקים. בקיץ הם לבושים
במכנסים קצרים כבני גילם האחרים.
מי הם שלושת המיליונרים-על-הסף?
אנחנו בחורים רגילים, האיהבים סיכון",
אומר אברהם יקואל. אביו של יקואל הוא
שוטר. בצה"ל רצה יקואל להיות טייס
אולם נזרק מקורס טיס. כשהשתחרר רצה
להיות טייס בחברה פרטית. אבל כדי

נושה סיטון

100 אלף ל"י בלי כסיו

להגשים את חלומו היה זקוק לסכומים
גדולים של כסף. שני חבריו, יעקב ארליכ-
מן ועמיחי אייזניץ היו במצב דומה לשלו.
הם השתחררו מצה"ל עם המון חלומות
ושאיפות. עמיחי חלם להיות מהנדס. יעקב
רצה לנהל את הנגריה של אביו.

12 אסף בשלושה חודשים. מה
נעשה? שאלו השלושה את עצמם כש-
השתחררו מצה"ל. כסף - אין. חלומות
- יש. החלטנו לרדת לאילת ולעבוד ב-
בנין" מספר עמיחי, פגשנו שם קבלן
שהקים גדרות עבור משרד-הביטחון. יכול-

קבלנים אייזניץ וארליכמן
ילדים עושים כסף

אלא שבאיזה שהוא מקום אירע תקר.
בשנה שעברה הסתכסה חברת יפעת. שק-
עה בחובות של רבבות ל"י, לא יכלה לעמוד
בהתחייבויותיה הבספיות. ראשי המפד"ל לא
יכלו להושיע לחברה. יחד עם החברה
שקצו גם נושהי.
אחד מהם הוא עזרא סיטון (34), אב

העסקים הכושלים
של אברהמליה מלמד

לארבעה ילדים. עוד לפני מספר חודשים
היה סיטון אדם עשיר, בעל שלוש משאיות.
עתה הוא מבקש הלוואות עבור כרטיס
נסיעה באוטובוס.
"הם רצחו אותי", אומר סיטון, "הפסד-
תי שלוש משאיות. מכרתי את הבית שלי.
אין לי איפה לישון בלילות. אינני יודע
מה יהיה הסוף. אני עוד עלול להצית את
הבית שלהם!"

לפני שנה וחצי פגש סיטון את אברהם
מלמד, שהיה עסקן במפד"ל אך טרם נב-
חר כח"כ. הוא וישראל מינצר מנכ"ל יפעת.
הציעו לסיטון, שהיה בעל שתי משאיות,
לעבוד עבור החברה. סיטון קיבל את ה-
הצעה, החל להוביל עבור יפעת חצץ יי-
חומרי בנייה אחרים במשאיותיו.
תמורת עבודתו קיבל סיטון מיפעת תש-
לומים בצ'קים דחויים. כשהתאספו בידיו
צ'קים בסכום של כמה רבבות ל"י, הלך
סיטון וקנה משאית שלישית.
אולם זמן קצר אחר-כך הסתבר לו כי
לצ'קים שנחנה לו יפעת לא היה כסיו.
הם החלו לחזור מבנק המזרחי, שם היה
חשבון החברה.
מספר סיטון: "מלמד ומינצר ניסו להר-
גיע אותי. הכל יהיה בסדר אחרי הבחירות.
יש לנו גב חזק - המפד"ל. אחרי הבחיר-
רות יסתדר הכל! הם לקחו אותי לבנין ה-
מפלגה בקטסץ ושם גם שיכנעו אותי
שעלי להצביע בבחירות עבור המפד"ל."

"הספקים נגבו אותנו!"

זרא סיטון המתין בסבלנות עד
אחרי הבחירות. הוא שמח שכוחה של
המפד"ל בכנסת תוגבר וכי אברהם מלמד
הפך לח"כ. זה הגביר את סיכויי הכסיו

יצחק בן סבו ז"ל

ההלוייה תתקיים היום, יום חמישי, י"ב המזן תש"ל
(16.7.70), בשעה 3.00 בבני"ח רמב"ם, חיפה.

המתאבלים: אשתו בניו ובנותיו
ומשפחות: ניר, יומטוב, טורג'מן
ואליים.

מודעת האבל לפוחר החי
לא כליך מדוייק

נו להרויח 60 ל"י ליום. אחרי שלושה
חודשים היה לנו הון התחלתי של 12
אלף ל"י. הפסקנו לעבוד בהקמת גדרות.
ראינו שאת עבודת הקבלן יכול כל אחד
לעשות."

החליטו ועשו. הם ביקשו עבודה בסניי
קבלני מישנה. העסיקו 40 פועלים. הם
לא היו זקוקים להון עבור ההומרים, כיוון
שאת זה סיפק הקבלן הראשי. הם שילמו
רק משכורות לפועלים מכספיהם. הלישכה
להכוננת חיילים משוחררים נתנה להם פוע-
לים. כדאי להעסיק חיילים משוחררים:
הם זקוקים לכסף ועובדים כמו שדים.
אחרי שסיימו את עבודתם הקבלנית הרא-
שונה, פנו לעבוד בביצורים, עסקו בבניית
בונקרים בקו הראשון. זו עבודה שיש
בה סיפוק, הם אומרים. "העבודה שחיילים
יכולים להציל את חייהם במחסות שאנחנו
בנינו שוה הכל."

שמעם של השלושה פשט בכל סיני.
קבלנים ידועים ביקשו להכנס עמם לשות-
פות. אבל הם סירבו. תוך שנה אחת
הם ביצעו עבודות בהיקף של למעלה
ממיליון ל"י. בשנה הנוכחית הם עומדים
לבצע עבודתו בהיקף שלושה מיליון ל"י.

כשבאים אליהם פועלים לעבודה הם
מתיחסים אליהם בילולול. "אתם קבלנים?
אומרים להם, "אתם ילדים. כל אחד מכם
יכול להיות הבן שלי." אבל אחרי שרואים
אותם בעבודה משתנה היחס אליהם.

אבל יש דברים שמדאגים את שלושת
הצעירים. הם חושבים על העתיד. "מחר
תיגמר המלחמה ואז לא יהיה לנו מה
לעשות. לכן אנחנו מעוניינים להיכנס לעס-
קים. התעניינו מה המצב בנותף התירות".
ליחר ביטחון מחזיקים השלושה גם כלב
בשם הנרי בתור קמיע. לפני שהם ניגשים
לביצוע עיסקה הם הולכים להנרי, מבק-
שים ממנו לשלב את הגליו וכשהוא עושה
זאת הם בטוחים שהעיסקה תצלח.

דרכי-חיים

נקמת האסירים

נשמותיהם של בני משפחת בן-סבו כמ-
עט ופרחו כשפתחו את גליון ידעיות
אחרונות ביום החמישי האחרון. מתוך
העמוד קפצה מול עיניהם מודעת-אבל גדולה
שהכריזה על מות אבי המשפחה, הסוהר
יצחק בן-סבו. על המודעה היו חתומים
משפחות נציב בתי-הסוהר, אריה ניר,
ומשפחותיהם של קצינים בכירים אחרים
בשירות בתי הסוהר.
גם אשתו, בניו ובנותיו של בן-סבו,
הודיעו בצער על פטירתו. אולם, עד כמה
שיכלה אשתו לזכור, היא לא פירסמה
שום מודעת אבל כזאת. הסיבה: בעלה
טרם החזיר את נשמתו לבורא. הוא נפרד
בריא ושלם מאשתו באותו בוקר בו
פורסמה המודעה.

המת לא רצה להגיב. זמן קצר
אחרי פירסום המודעה החלו קרובים וידי-
דים לפקוד את ביתה בנצרת-עלית. רק
כשראו שם את יצחק בן-סבו עצמו.
השתכנעו כי המודעה אינה מדוייקת כל כך.
ליצחק לא היה שום כוונה למות כדי
להצדיק את המודעה.

יצחק בן-סבו, קצין בדרגת כלאי-מישנה
בכלא דמון, מיהר להגיש תלונה למשטרת
חיפה שפתחה בחקירה. החשד הראשון
נפל כמובן על אחד האסירים שהשתחררו
לאחרונה מכלא דמון, ושהיה לו עניין
לנקום בבן-סבו. אולם חיפוש אחר אדם
כזה כמוהו כחיפוש מטח ערומת שחת.
בכלא דמון כלאים כ-300 אסירים. מתוך
אלה שעברו בשערי הכלא בשנים האחרונ-
נות קשה למצוא את האדם שנשא בליבו
טינה כה חזקה כלפי הסוהר שלו, שהח-
ליט לנקום בו בצורה זו.
אמר בן-סבו עצמו: "אין לי מושג מי
היה מסוגל לפרסם מודעה כזאת. כרגע
איני רוצה להגיב עליה. אני כשהמשטרה
חסיים את חקירתה בענין."